

[Clausager.]

Rentesænkning; saa kan man faa sine Obligationer omskrevet, saa kan man faa en Konvertering. Saadan som vi har det her i Landet, at der er Begær efter Penge til meget højere Rente end den, der var Tale om dengang, kan man ikke konvertere. Vi haabede til det sidste, at det skulde gaa, men det viste sig, at da Ministeren med 4 Partier i Ryggen gik til Forhandling med Bankerne, gik det i Stykker, Bankerne turde ikke tage fat paa Opgaven.

Jeg tror, man skulde lægge en lille Smule Mærke til, hvad et nyvalgt Medlem har skrevet i sit politiske Ugeblad angaaende Konverteringen, at det var en umulig Op-gave. Det skulde man have været klar over for længe siden, det havde tjent baade Ministeren og Rigsdagen bedst. Jeg beklager, hvis han har Ret, jeg er bange for, at han har ikke saa lidt Ret. Men ham synes man at glemme, naar man ikke lige akkurat har Brug for ham.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen sigtede til, at vi i sin Tid gik imod vedvarende at forlænge Loven om en tvungen Nedsættelse af Renten af Indskud i Banker og Sparekasser. Det gjorde vi, det er sandt nok, den gik man kun med til under den Forudsætning, at det var Forløberen for og Grundlaget for Konverteringen; kunde Konverteringen ikke komme, turde vi ikke blive ved med den. Der vilde ske det, at Pengene gik ud af Bankerne og Sparekasserne, naar der kunde bydes større Rente andre Steder. Det var allerede ved at være saa vidt, at visse Sparekasser talte om, at det kunde blive nødvendigt at opsigte faste Laan i Ejendomme, da Pengene blev trukket ud. Jeg siger igen: man kan ikke helkse, det nytter ikke, at man tror, man kan gøre, hvad man har Lyst til, naar Forholdene i øvrigt ikke passer dertil. Der skal føres en anden økonomisk Politik her i Landet, inden vi kan faa en Rentesænkning.

Hvad Ændringsforslagene fra Det frie Folkeparti angaar, skal jeg kortelig sige, at vi kan ikke støtte dem. Dette med de 5 pCt. har jeg talt om. Jeg vil langt hellere staa paa Kravet om de 3 Normalaar end en kunstig Omregning af Indtægten. Og Forslaget om Ministerpensionerne synes jeg heller ikke om. 90 pCt. af en Pension

lyder lidt drastisk, saa man maa vist hellere lave Reglerne og Loven om, for ellers er det saadan noget nær i Retning af at tage det hele gennem Skat.

Hvad angaar Beskatningen af Formuer ud over 100 000 Kr. i Forsikringsselskaber, Andelsselskaber og Aktieselskaber, mener jeg, det er et Spørgsmaal af stor Betydning og Interesse, som rettelig bør tages op, naar man kommer til en Revision af Skatte-lovene og kommer til at behandle Brugsforeningsskatten, dette Spøgelse, der har vandret rundt i tilstrækkelig lang Tid, og som jeg ønsker man kunde tage fat paa hellere i Dag end i Morgen; det er det rette Sted at behandle det Spørgsmaal.

Jeg slutter med at sige, for ikke at afstedkomme nye Misforstaaelser: Ministeren faar ikke os med til det Formaal, der omhandles i det Lovforslag, der er gaaet til Landstinget. Han har derimod Betingelser for at faa os med, naar han vil gaa til en Behandling af Landbruget forud for Sane-ningen, der betyder en Betyggelse og Styrkelse, saaledes at der er Grundlag for at tro, at man ikke skal sanere mere end een Gang.

Korsgaard: Jeg vil begynde med at sige, at mit Parti ikke kan give de af Det frie Folkeparti stillede Ændringsforslag Tilslutning.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg betragter Dagen i Dag som en for Det konservative Folkeparti ganske usædvanlig heldig Dag, som har bragt mig i den Grad i godt Humør, at jeg vil sige til den højt-ærede Finansminister, at vel tror jeg vedblivende, at hans Parti kan være tilbøjeligt til at købe Stemmer, men det er meget imod Finansministerens Ønske, og jeg vil saa haabe, at Vælgerne ogsaa vil forstaa det og følge Finansministeren og lade være at stemme paa Socialdemokraterne. Det er maaske nok en lidt fri Fortolkning af det sidste, Ministeren udtalte Ønske om.

Jeg synes, det har været en overmaade heldig Dag, fordi de to principielle Spørgsmaal, som efterhaanden, naar alt kommer til alt, har været det centrale i denne Debat, er det konservative Partis Tanker. For det første, om det vil være rimeligt at strække de noksom omtalte Indtægter over flere Aar end den Aarrække, hvori de skal bruges, og dær er jeg nu ked